

Brussel, 13.3.2014
COM(2014) 161 final

2014/0088 (NLE)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie op de 103e zitting van de Internationale Arbeidsconferentie zal worden ingenomen in verband met de wijzigingen van de code van het Verdrag betreffende maritieme arbeid

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

Het doel van dit voorstel is het standpunt van de Unie met betrekking tot de wijzigingen van de code van het Verdrag betreffende maritieme arbeid van 2006 vast te stellen. Die wijzigingen hebben betrekking op de aansprakelijkheid van reders in verband met a) schadevorderingen bij overlijden of letsel, en b) de achterlating van zeevarenden.

De wijzigingen van de code van het Verdrag betreffende maritieme arbeid van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) van 2006 ("het Verdrag betreffende maritieme arbeid" of "het Verdrag") staan op de agenda van de eerste zitting van het "bijzonder tripartiet comité" ("het comité").

Het Verdrag bevat minimumnormen voor de arbeids- en leefomstandigheden van alle zeevarenden die werkzaam zijn op schepen die onder de vlag varen van een land dat het Verdrag heeft bekrachtigd¹. De wijzigingen die door het comité moeten worden behandeld, hebben betrekking op de code van het Verdrag, die zowel regels voor de uitvoering van de artikelen en voorschriften van het Verdrag als normen en leidraden bevat².

1.1. Overweging en mogelijke vaststelling van wijzigingen van de code van het Verdrag betreffende maritieme arbeid tijdens de eerste zitting van het "bijzonder tripartiet comité" op 7-11 april 2014

Het comité heeft de opdracht de voorstellen voor de wijziging van de code van het te beoordelen overeenkomstig artikel XV van het Verdrag. De Raad van Beheer van de IAO heeft het comité tijdens zijn 318e zitting in juni 2013 in het leven geroepen. Tijdens de 319e zitting in oktober 2013 heeft de Raad van Beheer bovendien besloten het comité van 7 tot en met 11 april 2014 in Genève voor zijn eerste zitting bijeen te roepen en de agenda voor die zitting vastgesteld, waarin onder meer de behandeling van voorstellen voor de wijziging van de code van het Verdrag betreffende maritieme arbeid van 2006 is opgenomen.

Tijdens de bijeenkomst van de gezamenlijke IAO/IMO³-deskundigengroep inzake aansprakelijkheid en compensatie van 2009⁴, die een vervolg vormde op een tijdens de 94e (maritieme) zitting van de Internationale Arbeidsconferentie aangenomen resolutie⁵ (die toen ook het Verdrag goedgekeurde) zijn twee vraagstukken in

¹ <http://www.ilo.org/global/standards/maritime-labour-convention/lang--en/index.htm>.

² Het VERDRAG bestaat uit drie hoofdgedeelten: in het eerste deel, de artikelen, worden de algemene beginselen en verplichtingen omschreven. De artikelen worden gevolgd door de voorschriften en de code, die betrekking hebben op de door het Verdrag bestreken aspecten van de leef- en arbeidsomstandigheden van zeevarenden en op inspectie en naleving. De voorschriften, die in zeer algemene bewoordingen zijn geformuleerd, worden aangevuld door de code, die nadere bepalingen bevat. De code bestaat uit twee delen: deel A bevat normen, deel B leidraden. De landen die het Verdrag bekrachtigen, moeten nationale wetten aannemen of andere maatregelen nemen om te waarborgen dat de in de voorschriften vastgestelde rechten en beginselen overeenkomstig de in deel A van de code vastgestelde normen (of op een in wezen gelijkwaardige wijze) worden toegepast. Bij het opstellen van hun wetgeving of andere uitvoeringsmaatregelen, moeten de landen die het Verdrag hebben bekrachtigd, op passende wijze rekening houden met de leidraden van deel B van de code.

³ Internationale Maritieme Organisatie.

⁴ ILO-IMO-WGPS/9/2009/10, *Final report*, Joint IMO/ILO Ad Hoc Expert Working Group on Liability and Compensation regarding Claims for Death, Personal Injury and Abandonment of Seafarers, Ninth Session.

⁵ Resolution concerning the Joint IMO/ILO Ad Hoc Expert Working Group on Liability and Compensation regarding Claims for Death, Personal Injury and Abandonment of Seafarers,

verband met toekomstige wijzigingen van de code behandeld: de aansprakelijkheid van reders in verband met schadevorderingen bij overlijden en letsel, en de achterlating van zeevarenden. Deze twee onderwerpen zijn voorts door de in 2010 door de Raad van Beheer van de IAO ingestelde Voorbereidende Commissie aangemerkt als aangelegenheden die tijdens de eerste zitting van het comité dringend moeten worden behandeld.

In verband hiermee zijn tijdens de zitting van het comité in oktober 2013 door de groep van vertegenwoordigers van reders en de groep van vertegenwoordigers van zeevarenden tegelijkertijd twee pakketten voorstellen voor wijzigingen van de code van het Verdrag ingediend overeenkomstig artikel XV, lid 2, van het Verdrag⁶.

In het kader van de in artikel XV, lid 3, van het Verdrag vervatte vereenvoudigde procedure voor wijziging van de code van het Verdrag heeft de directeur-generaal van de IAO het wijzigingsvoorstel aan alle IAO-Leden toegezonden met het verzoek in oktober 2013 commentaar en suggesties te leveren⁷. De wijzigingsvoorstellen zijn in december 2013 tevens aan de Europese Unie toegezonden⁸.

Tijdens de zitting van het comité in april 2014 moeten deze twee pakketten wijzigingsvoorstellen worden behandeld. Voor de goedkeuring van deze wijzigingen door het comité is tijdens de zitting de aanwezigheid vereist van de helft van de Leden die het Verdrag hebben bekrachtigd, alsook een twee derde meerderheid van de leden van het comité, waaronder ten minste de helft van de stemmen van elk van de drie groepen (regeringen, reders en zeevarenden).

1.2. Mogelijke goedkeuring van wijzigingen van de code van het Verdrag betreffende maritieme arbeid op de 103e zitting van de Internationale Arbeidsconferentie (28 mei-12 juni 2014) en inwerkingtreding

Na goedkeuring van de wijzigingen van de code van het Verdrag door het comité moeten zij door de Internationale Arbeidsconferentie worden vastgesteld, waarvoor een twee derde meerderheid van de uitgebrachte stemmen van de aanwezige afgevaardigden is vereist. Vervolgens worden de wijzigingen voorgelegd aan de IAO-Leden die het Verdrag hebben bekrachtigd. Naar verwachting wordt de 103e zitting van de Internationale Arbeidsconferentie (28 mei-12 juni 2014) met deze taak belast.

Wijzigingen die in het kader van deze procedure worden vastgesteld, worden in beginsel na twee jaar van kracht, tenzij een aanzienlijk deel van de Leden die het Verdrag hebben bekrachtigd⁹, formeel heeft verklaard de amendementen af te wijzen.

International Labour Conference, *Provisional Record* No. 3-1(Rev.), 94e (maritieme) zitting, Genève, 2006, blz. 3-1/16. Zie http://www.ilo.org/global/standards/maritime-labour-convention/WCMS_088130/lang--en/index.htm

⁶ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---normes/documents/genericdocument/wcms_229695.pdf, zie de bijlage bij het aanbevolen Besluit.

⁷ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---normes/documents/genericdocument/wcms_229694.pdf

⁸ De uitnodiging om de zitting van het comité bij te wonen bevatte een verwijzing naar de webpagina http://www.ilo.org/global/standards/maritime-labour-convention/WCMS_228789/lang--en/index.htm, die in november 2013 is bijgewerkt.

⁹ 40 procent van de Leden die het Verdrag hebben bekrachtigd en die ten minste 40 procent vormen van het bruto scheepstonnage van de Leden die het Verdrag hebben bekrachtigd.

1.3. Inhoud van de voorgestelde wijzigingen van de code van het Verdrag betreffende maritieme arbeid voor behandeling op bijeenkomsten van de Internationale Arbeidsorganisatie in 2014

De twee pakketten met voorstellen voor wijzigingen van de code van het Verdrag voor behandeling op bijeenkomsten van de Internationale Arbeidsorganisatie in 2014 betreffen de normen (deel A) en leidraden (deel B) van de code van het Verdrag; meer specifiek betreffen zij Voorschrift 2.5 (Repatriëring) van Titel 2 (Arbeidsvoorwaarden) en Voorschrift 4.2 (Aansprakelijkheid van reder) van Titel 4 (Bescherming van de gezondheid, medische zorg, welzijn en socialezekerheidsbescherming)¹⁰.

Het voorstel met betrekking tot Voorschrift 2.5 (Repatriëring) betreft de achterlating van zeevarenden (zie bijlage). Er wordt over achterlating gesproken wanneer de reder de kosten van de repatriëring van de zeevarende niet dekt of de zeevarende zonder het noodzakelijke onderhoud en de noodzakelijke ondersteuning heeft achtergelaten, of op een andere manier eenzijdig zijn banden met de zeevarende heeft verbroken (bijvoorbeeld door het niet betalen van salarissen gedurende ten minste twee maanden). De voorgestelde wijzigingen bevatten bepalingen voor de instelling van een snel en effectief stelsel van financiële zekerheid ten behoeve van zeevarenden die in dienst of tewerkgesteld zijn, of in welke hoedanigheid dan ook aan boord van een schip werken dat onder de vlag vaart van een van de Leden, en achtergelaten worden. Het stelsel voorziet in de dekking van achterstallige lonen en andere rechten tot maximaal vier maanden, de kosten van repatriëring en noodzakelijk levensonderhoud, waaronder adequate voeding, kleding, onderdak, noodzakelijke gezondheidszorg en andere redelijke kosten of lasten die uit de achterlating voortvloeien. Het voorstel bepaalt ook dat elke lidstaat de onder zijn vlag varende schepen moet verplichten een bewijs van financiële zekerheid te overleggen dat door de aanbieder van de financiële zekerheid is afgegeven. De voorgestelde leidraden betreffen onmiddellijke bijstand wanneer er voor het controleren van de geldigheid van bepaalde onderdelen van de aanvraag van de zeevarende meer tijd nodig is, en het bewijs van financiële zekerheid.

Het voorstel met betrekking tot Voorschrift 4.2 ("Aansprakelijkheid van de reder") betreft schadevorderingen bij overlijden of langdurige arbeidsongeschiktheid als gevolg van een bedrijfsongeval, beroepsziekte of bedrijfsrisico (zie bijlage). Het voorstel voorziet in minimumeisen voor het stelsel van financiële zekerheid, zoals compensatie in verband met contractuele schadevorderingen, die worden gedefinieerd als schadevorderingen in geval van ziekte, letsel of overlijden tijdens de periode dat de zeevarende werkzaam is onder een arbeidsovereenkomst voor zeevarenden of in het kader van een dergelijke overeenkomst. Het voorstel voorziet in effectieve regelingen om contractuele schadevorderingen door middel van snelle en eerlijke procedures te ontvangen, te behandelen en op een onpartijdige manier af te wikkelen. Er mag geen vertraging optreden en ook geen druk worden uitgeoefend om een betaling onder het contractuele bedrag te aanvaarden; in gevallen waarin de hoogte van de definitieve compensatie moeilijk is vast te stellen, moeten tussentijdse betalingen worden gedaan. Ook mag hierbij geen afbreuk worden gedaan aan andere wettelijke rechten. De compensatie wordt echter wel verrekend met vergoedingen uit andere schadeclaims. Het voorstel bepaalt ook dat elke lidstaat de onder zijn vlag varende schepen moet verplichten een bewijs van financiële zekerheid te overleggen,

¹⁰ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---normes/documents/genericdocument/wcms_229695.pdf

of dat de reder de vlaggenstaat en de zeevarenden ervan in kennis stelt dat de financiële zekerheid niet langer is gewaarborgd. De voorgestelde leidraden bevatten nadere bepalingen over het bewijs van financiële zekerheid alsook modelontvangstbewijzen en vrijgaveformulieren in verband met de uitbetaling van compensatie bij contractuele schadevorderingen.

1.4. Unierecht op het gebied van de voorgestelde wijzigingen van de code van het Verdrag betreffende maritieme arbeid voor behandeling op bijeenkomsten van de Internationale Arbeidsorganisatie in 2014

De voorgestelde wijzigingen van de code van het Verdrag vallen grotendeels onder de door de verdragen aan de Unie toegekende bevoegdheden. Bovendien hebben grote delen van de wijzigingen betrekking op Unie-wetgevingsgebieden waarin de mate van regelgeving op het niveau van de EU al ver gevorderd is. Voorts heeft Besluit 2007/431/EG van de Raad van 7 juni 2007 de lidstaten gemachtigd het Verdrag te bekrachtigen in het belang van de Unie.

De voorgestelde wijzigingen van het Verdrag betreffen hoofdzakelijk onderwerpen die zijn geregeld in Richtlijn 2009/13/EG tot tenuitvoerlegging van de overeenkomst tussen de Associatie van reders van de Europese Gemeenschap (ECSA) en de Europese Federatie van Vervoerswerknemers (ETF) inzake het Verdrag betreffende maritieme arbeid en tot wijziging van Richtlijn 1999/63/EG. In die richtlijn zijn de relevante bepalingen van het Verdrag in het EU-recht opgenomen, en wel door de vaststelling van minimumeisen op de desbetreffende gebieden op grond van een overeenkomst tussen de Europese sectorale sociale partners overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag op het gebied van het sociaal beleid¹¹.

De "achterlating" van zeevarenden als zodanig wordt weliswaar niet in Richtlijn 2009/13/EG geregeld, maar Norm A2.5 is toch van toepassing, aangezien hierin wordt bepaald: "Elk lid draagt er zorg voor dat zeevarenden op schepen die zijn vlag voeren recht hebben op repatriëring [...] wanneer de zeevarenden niet langer in staat zijn hun taken uit hoofde van hun arbeidsovereenkomst uit te voeren of van hen niet kan worden verlangd dat zij deze onder de desbetreffende omstandigheden verrichten". Daarnaast wordt, wat de aansprakelijkheid van de reder betreft, door Norm A4.2 bepaald: "Elke lidstaat neemt wet- en regelgeving aan waarin wordt vereist dat reders van schepen die zijn vlag voeren verantwoordelijk zijn voor de bescherming van de gezondheid en medische zorg van alle zeevarenden die aan boord van de schepen werken, in overeenstemming met de volgende minimumnormen: [...] reders moeten financiële zekerheid stellen ten behoeve van compensatie in het geval van overlijden of langdurige arbeidsongeschiktheid van zeevarenden als gevolg van een bedrijfsongeval, beroepsziekte of bedrijfsrisico, als vervat in de nationale wetgeving, de arbeidsovereenkomst voor zeevarenden of collectieve arbeidsovereenkomst". In beide gevallen voorzien de wijzigingen van het Verdrag nieuwe specifieke eisen op deze gebieden, namelijk met betrekking tot de oprichting van stelsels van financiële zekerheid en het overleggen van bewijsstukken.

Voorts dient te worden opgemerkt dat de slotbepalingen van de overeenkomst tussen de Associatie van reders van de Europese Gemeenschap (ECSA) en de Europese Federatie van Vervoerswerknemers (ETF) inzake het Verdrag betreffende maritieme arbeid, ten uitvoer gelegd bij Richtlijn 2009/13/EG, bepalen dat na enige wijziging van een bepaling van het Verdrag en op verzoek van een van de partijen bij de

¹¹ Artikelen 153 en 155 VWEU.

overeenkomst, een evaluatie van de toepassing van de overeenkomst moet worden uitgevoerd.

De handhaving van de voorgestelde wijzigingen van het Verdrag valt onder het vervoersbeleid¹²: Richtlijn 2009/16/EG betreffende havenstaatcontrole, als gewijzigd door Richtlijn 2013/38/EU van 12 augustus 2013, teneinde het Verdrag bij de relevante verdragen zoals SOLAS¹³, MARPOL¹⁴ en STCW¹⁵ op te nemen en Richtlijn 2013/54/EU van 20 november 2013 inzake de vlaggenstaat en tot handhaving van de bijlage bij Richtlijn 2009/13/EG. Richtlijn 2009/16/EG is van toepassing op alle schepen die een haven in de EU aandoen, ongeacht de nationaliteit van de zeevarenden, en Richtlijn 2013/54/EU heeft tot doel ervoor te zorgen dat de lidstaten voldoen aan hun verantwoordelijkheden als vlaggenstaat uit hoofde van Richtlijn 2009/13/EG en de bijlage daarbij. Richtlijn 2013/54/EU is van toepassing op alle zeevarenden op schepen die onder de vlag van een EU-lidstaat varen. De in de wijzigingsvoorstellen opgenomen bepalingen betreffende het overleggen van bewijs vallen voornamelijk onder Richtlijn 2009/16/EG, zoals gewijzigd.

De voorgestelde wijzigingen hebben eveneens betrekking op bepaalde aspecten van het sociaal beleid¹⁶, waarvoor met name op het gebied van gezondheid en veiligheid op het werk minimumeisen zijn vastgesteld door Richtlijn 89/391/EEG van de Raad betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk.

Bovendien hebben de voorgenomen wijzigingen betrekking op de coördinatie van de sociale zekerheid, die is geregeld in Verordening (EG) nr. 883/2004 en Uitvoeringsverordening (EG) nr. 987/2009 (voor EU-burgers), en in Verordening (EU) nr. 1231/2010¹⁷ (voor legaal in de EU verblijvende onderdanen van derde landen en hun gezinsleden en nabestaanden, voor zover zij zich in een grensoverschrijdende situatie bevinden). Deze verordeningen zijn vastgesteld op het gebied van het vrije verkeer van werknemers en immigratie¹⁸.

De voorgestelde wijzigingen kunnen eveneens betrekking hebben op de wetgeving van de Unie op het gebied van justitiële samenwerking in burgerlijke zaken, en met name Verordening (EU) nr. 1215/2012 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken¹⁹.

2. RESULTATEN VAN DE RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN EN EFFECTBEOORDELING

Niet van toepassing.

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

Naar verwachting wordt de 103e zitting van de Internationale Arbeidsconferentie belast met de vaststelling van de genoemde voorstellen voor wijziging van de code van het Verdrag

¹² Art. 100 VWEU.

¹³ Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee.

¹⁴ Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen.

¹⁵ Internationaal Verdrag betreffende de normen voor zeevarenden inzake opleiding, diplomering en wachtdienst.

¹⁶ Artikelen 153 en 155 VWEU.

¹⁷ Of Verordening (EG) nr. 859/2003 voor Denemarken en het Verenigd Koninkrijk.

¹⁸ Artikel 48 VWEU en artikel 79, lid 2, onder b), VWEU.

¹⁹ Artikel 67, lid 4, en artikel 81, lid 2, onder a), c) en e), VWEU.

betreffende maritieme arbeid. Overeenkomstig artikel XV van het Verdrag worden dergelijke wijzigingen voor alle Leden die hen binnen twee jaar²⁰ niet formeel afwijzen, zes maanden na afloop van die periode van kracht, tenzij meer dan 40 % van de Leden die eveneens ten minste 40 % van het bruto scheepstonnage van de Leden vertegenwoordigen formeel hebben verklaard de tijdens de Internationale Arbeidsconferentie goedgekeurde wijzigingen af te wijzen.

Hieruit volgt dat de voorgenomen wijzigingen van de code van het Verdrag betreffende maritieme arbeid een rechtshandeling vormen van een krachtens een internationale overeenkomst opgerichte instantie, die rechtsgevolgen heeft.

Alleen landen mogen lid van de IAO worden en tijdens de Internationale Arbeidsconferentie stemmen over de goedkeuring van de wijzigingen van de code van het Verdrag; de Unie is als waarnemer voor de conferentie uitgenodigd.

In het licht van het bovenstaande moet de Raad overeenkomstig artikel 218, lid 9, VWEU het standpunt vaststellen dat namens de Unie moet worden ingenomen en de lidstaten machtigen gezamenlijk op te treden in het belang van de Unie.

Er wordt voorgesteld om de goedkeuring van de voorgenomen wijzigingen van de code van het Verdrag te steunen.

In dit stadium lijkt er, afgaand op het huidige, door de groep van vertegenwoordigers van reders en de groep van vertegenwoordigers van zeevarenden gezamenlijk bij het comité ingediende voorstel, geen gebrek aan samenhang te bestaan tussen de met de voorgestelde wijzigingen beoogde algemene beginselen enerzijds en het recht van de Unie anderzijds; evenmin is er sprake van enige onverenigbaarheid tussen de voorgestelde wijzigingen en het *acquis* van de Unie. Met name vertoont de aanpak geen gebrek aan samenhang tussen de voorgestelde wijzigingen van de code van het Verdrag en de minimumvereisten van het *acquis* van de Unie op sociaal gebied. Dit betekent dat de maatregelen van de Unie stringenter mogen zijn dan de IAO-normen en vice versa²¹, aangezien uit artikel 19, lid 8, van de IAO-statuten volgt dat IAO-verdragen zoals het Verdrag minimumnormen bevatten. Ook bestaat er geen gebrek aan samenhang tussen de voorgestelde wijzigingen van de code van het Verdrag en het *acquis* op het gebied van de coördinatie van de sociale zekerheid of de uit het *acquis* van de Unie voortvloeiende regelgeving op het gebied van vervoer.

Op basis van ervaringen uit het verleden zal de tekst van de voorgenomen wijzigingen van de code van het Verdrag tussen de goedkeuring van het ontwerp door de groep van vertegenwoordigers van reders en de groep van vertegenwoordigers van zeevarenden en de goedkeuring daarvan door de Internationale Arbeidsconferentie, naar verwachting geen wezenlijke veranderingen ondergaan. Desalniettemin is het noodzakelijk vast te stellen dat de lidstaten mogen instemmen met een tekst van de wijzigingen van de code waarin niet-essentiële wijzigingen voorkomen ten opzichte van de tussen de groep van vertegenwoordigers van reders en de groep van vertegenwoordigers van zeevarenden overeengekomen tekst, zodat de lidstaten binnen de instanties van de IAO op een efficiënte manier gezamenlijk kunnen optreden in het belang van de Unie.

²⁰ Of een andere termijn die door de Conferentie is vastgesteld, na kennisgeving daarvan aan de Leden die het Verdrag hebben bekrachtigd door de Directeur-Generaal van de IAO.

²¹ Advies 2/91 van het EHvJ, punt 18.

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie op de 103e zitting van de Internationale Arbeidsconferentie zal worden ingenomen in verband met de wijzigingen van de code van het Verdrag betreffende maritieme arbeid

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 153 en artikel 218, lid 9,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het Verdrag betreffende maritieme arbeid van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) van 2006, hierna "het Verdrag " genoemd, stelt minimale arbeids- en leefomstandigheden vast voor alle zeevarenden op schepen die de vlag voeren van een land dat het Verdrag heeft bekrachtigd.
- (2) Voorstellen voor wijzigingen van de code van het Verdrag staan – ter overweging en mogelijkterwils ter goedkeuring – op de agenda van de eerste zitting van het uit hoofde van het Verdrag ingestelde "bijzonder tripartiet comité", hierna "het comité" genoemd, dat op 7-11 april 2014 bijeenkomt. De aangenomen wijzigingen moeten ter goedkeuring worden voorgelegd aan de 103e zitting van de Internationale Arbeidsconferentie, die plaatsvindt van 28 mei tot en met 12 juni 2014.
- (3) De wijzigingsvoorstellen betreffen de aansprakelijkheid van reders in verband met schadevorderingen bij overlijden en letsel, en de achterlating van zeevarenden. Deze voorstellen, hierna "de wijzigingsvoorstellen" genoemd, zijn tijdens de zitting van het comité van oktober 2013 door de groep van vertegenwoordigers van reders en de groep van vertegenwoordigers van zeevarenden gezamenlijk ingediend overeenkomstig artikel XV, lid 2, van het Verdrag.
- (4) De regels van het Verdrag en van de wijzigingsvoorstellen vallen grotendeels onder door de Unieverdragen aan de Unie toegekende bevoegdheden. Daarnaast zullen de wijzigingsvoorstellen gevolgen hebben voor het bestaande *acquis* op het gebied van sociaal beleid¹, vervoer en de coördinatie van de sociale zekerheid². Meer specifiek zijn de meeste verdragsbepalingen geregeld in Richtlijn 2009/13/EG tot tenuitvoerlegging van de overeenkomst tussen de Associatie van reders van de Europese Gemeenschap (ECSA) en de Europese Federatie van Vervoerswerknemers (ETF) inzake het Verdrag betreffende maritieme arbeid van 2006 en tot wijziging van Richtlijn 1999/63/EG. De uitvoering van het Verdrag in de Unie wordt verder

¹ Met inbegrip van Kaderrichtlijn 89/391/EEG betreffende veiligheid en gezondheid.

² Met inbegrip van Verordening (EG) nr. 883/2004 en Uitvoeringsverordening (EG) nr. 987/2009 (voor EU-onderdanen) en Verordening (EU) nr. 1231/2010 of Verordening (EG) nr. 859/2003 (voor onderdanen van derde landen die legaal in de EU verblijven en hun gezinsleden en nabestaanden en die zich in een grensoverschrijdende situatie bevinden).

gewaarborgd door Richtlijn 2009/16/EG van de Raad van 23 april 2009 betreffende havenstaatcontrole, zoals gewijzigd bij Richtlijn 2013/38/EU van 12 augustus 2013, en Richtlijn 2013/54/EU van 20 november 2013 betreffende de vlaggenstaat en tot handhaving van de bijlage bij Richtlijn 2009/13/EG van 16 februari 2009.

- (5) Overeenkomstig artikel XV van het Verdrag worden de door de Internationale Arbeidsconferentie vastgestelde wijzigingen voor alle partijen die hen binnen twee jaar niet formeel afwijzen, in beginsel zes maanden na afloop van die periode van kracht, tenzij meer dan 40 % van de Leden die ten minste 40 % vormen van het bruto scheepstonnage van de Leden, formeel hebben verklaard de tijdens de Internationale Arbeidsconferentie vastgestelde wijzigingen af te wijzen. Hieruit volgt dat de voorgenomen wijzigingen van de code van het Verdrag betreffende maritieme arbeid een rechtshandeling vormen van een krachtens een internationale overeenkomst opgerichte instantie, die rechtsgevolgen heeft.
- (6) In het licht van het bovenstaande moet de Raad overeenkomstig artikel 218, lid 9, VWEU het standpunt vaststellen dat namens de Unie moet worden ingenomen en de lidstaten machtigen gezamenlijk op te treden in het belang van de Unie, die geen lid van de AIO is³.
- (7) Aangezien in dit stadium de voorgestelde wijzigingen nog niet de instemming hebben van alle belanghebbenden en dat nog steeds bepaalde wijzigingen kunnen worden ingediend voordat de Internationale Arbeidsconferentie tot vaststelling overgaat, moet worden vastgesteld dat de lidstaten gezamenlijk in het belang van de Unie mogen instemmen met een tekst van de wijzigingen van de code waarin niet-essentiële wijzigingen voorkomen ten opzichte van de tussen de groep van vertegenwoordigers van reders en de groep van vertegenwoordigers van zeevarenden overeengekomen tekst,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Het standpunt van de Unie op de 103e zitting van de Internationale Arbeidsconferentie heeft tot doel de vaststelling van de voorgenomen wijzigingen van de code van het Verdrag, in hun huidige vorm aan het comité voorgelegd door de groep van vertegenwoordigers van reders en de groep van vertegenwoordigers van zeevarenden, hierna "de wijzigingsvoorstellen" genoemd, te steunen. De tekst van de wijzigingen is bij dit besluit gevoegd.
2. Het standpunt van de Unie als bedoeld in lid 1 wordt ingenomen door de lidstaten, die bij de goedkeuring van de wijzigingen van de code van het Verdrag op de 103e zitting van de Internationale Arbeidsconferentie gezamenlijk optreden in het belang van de Unie.
3. Binnen de instanties van de AIO mogen de lidstaten, die gezamenlijk in het belang van de Unie optreden, zonder verder besluit van de Raad, niet-substantiële wijzigingen op dit standpunt overeenkomen.

³ Advies 2/91 van het Europees Hof van Justitie van 19 maart 1993, Jurispr. 1993-I, bladzijde 1061, punt 26.

Artikel 2

Dit besluit is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad

De voorzitter